

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. **К.В. бр. 01/2003**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 12.09.2005. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

НАСТАВЉЕНО 12.09.2005. ГОДИНЕ

Са почетком у 9,30 сати

Председник већа констатује да је веће у неизмењеном саставу, а да су присутни заменик тужиоца за ратне злочине Кнежевић, пуномоћници оштећених адвокати: Даниловић, Лозналијевић-Даниловић, Томић, Баровић и Тодоровић, а одсутни су Оливера Фрањићевић и Наташа Кандић. Од бранилаца оптужених присутни су адвокати: Петрушић и Заклан, Јеврић, Вукотић, (не видим колегу Переског ту, није ту), Калањ, Станић, Дозет, Јелушић, Бојков и Бељански, те Славиша Продановић и Слободан Сташевић. Одсутни су браниоци адвокати: извињавам се колеги Апро Љубомиру, присутан је и колега бранилац Апро Љубомир.

Нема нам колеге Перковића.

АДВ. АПРО ЉУБОМИР: Ја бих га мењао пошто се он јавио мени јер је на улазу у Београд гужва, Перковић, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи до доласка бисте га Ви замењивали? Господине Вујановићу, госпођо Калаба?

Оптужени Вујановић и Калаба су гласни са тим да их до доласка браниоца адв. Перковића брани адв. Апро. Одсутан је надаље бранилац опт - Маџарац Предрага адв. Перески.

Господине Маџарац?

Опт. Маџарац је сагласан да га до доласка његовог браниоца брани адв. Јеврић. Надаље, одсутни су браниоци адвокати Штрбац и Мамула, као и адвокат Станојловић, те Владимир Ђурђевић, Илија Радуловић као бранилац опт. Мугоше и бранилац адв. Левајац.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Ја ћу морати данас у пола 12 да напустим суђење па ће ме колега Јеврић заменити када будем изашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи до паузе бисте Ви били ту, па после паузе бранилац Јеврић. Господине Шошићу?

Шошић је сагласан са овим.

АДВ. СЛОБОДАН СТАШЕВИЋ: (бранилац Мугоше) Мене ће колега Калањ мењати у 11 имам претрес па ћу изаћи у једном тренутку. Сагласан је Мугоша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мугоша? Сагласан?

Опт. Мугоша је сагласан.

За данас смо предвидели да наставимо доказни поступак.

Констатује се да у међувремену приступи пуномоћник оштећених Наташа Кандић.

За данас смо планирали да наставимо доказни поступак, да саслушамо сведока Радак Сашу. Имам, само ради ваше информације, да ли ће то и заиста бити тако, ми смо за сутра позвали сведока Карловић Вилима. Имамо буквално петка после подне неку потврду да би се тај сведок могао сутра појавити у судници, тако да то очекујте. Само још нешто – ми смо били планирали, морали смо због временских рокова да у сутрашњи дан одредимо и наставак поступка у предмету оном раздвојеном предмету опт. Булића, то смо одредили за 10 сати. То ћемо наставити по том плану, тако да сутра нећемо у судницу, у овом предмету, ући у пола 10, како смо иначе и мислили него ће то бити у 11. Значи у 11 сати бисмо сутра радили, а не да почнемо у пола 10, па да направимо паузу од сат времена у 10 и тако даље, него ћемо кренути у 11 сати уколико се појави сведок Карловић Вилим. За данас смо планирали да наставимо доказни поступак са саслушањем у својству сведока Радак Саше. Да ли је сведок Радак ту? Ја мислим да јесте. Молим вас доведите сведока Радак Сашу.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Радак. Укључите тај микрофон.

Приступио сведок РАДАК САША.

Господине Радак име Вашег оца је?

ОПТ. РАДАК САША: Илија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте настањени?

СВЕДОК РАДАК САША: У Будви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица и број?

СВЕДОК РАДАК САША: Трг слободе 2.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та адреса није пријављена?

СВЕДОК РАДАК САША: Супруга ми је пријављена, ја нисам. Ја сам и даље на Београд пријављени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша последња пријављена адреса у личној карти јесте овде у Београду?

СВЕДОК РАДАК САША: Булевар АВНОЈ-а бр. 109.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Булевар АВНОЈ-а 109? Када и где сте рођени?

СВЕДОК РАДАК САША: 12.10.1959. Избиште општина Вршац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК РАДАК САША: Радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли запослени?

СВЕДОК РАДАК САША: Технолошки вишак од 2001.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А радили сте у којој фирми?

СВЕДОК РАДАК САША: Радио сам у Ратка Митровићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Приступи сведок Саша Радак, са подацима као са записника од 07.07.2005. године у предмету овог суда пословни број К.В. 3/2005, па упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

Господине Радак, саслушаћемо Вас као сведока у овом предмету. Против Вас иде паралелно један други предмет. Ви сте у овој судници били тамо негде крајем маја. Тада сте када смо Вас тада позвали да Вас саслушамо као сведока тада сте рекли да не желите да сведочите док год не будете у прилици да изнесете Вашу одбрану у Вашем предмету. Ви сте то урадили 07. јула ове године, дакле, тада сте изнели Вашу одбрану у том предмету, према томе, тада су се и у том смислу стекли услови да Вас у овом предмету саслушамо као сведока. Дакле, саслушаћемо Вас у том својству. Дужни сте да казујете истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, с тим што не морате да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Дакле, на та питања Ви можете да одбијете да одговорите. Претпостављам да сте ме добро разумели?

СВЕДОК РАДАК САША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све што Вам је познато, све чега се сећате, дужни сте да нам верно, по Вашем најбољем сећању пренесете. Ја Вас молим да гласно прочитате текст те заклетве за сведока. Налази се ту испред Вас на пулту.

СВЕДОК РАДАК САША: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од оног што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

Констатује се да у 9,45 приступи бранилац адв. Перковић.

Изволите господине Радак. Знате шта нас интересује, знате шта нас занима у овом предмету. Исти је то чињеничноправни догађај о коме смо и говорили тада 07.07. у Вашем предмету, значи јесен 1991. године првенствено новембар, ти дани у другој половини новембра, Вуковар, Ваше учешће у тим догађајима? Како сте дошли у ситуацију да одете уопште тамо на ратиште? Јесте ли били, у којој јединици сте били, с ким сте били? Кад сте отишли? Шта сте радили и кад сте се вратили назад? Значи о тим Вашим активностима у јесен 1991. године нам причајте.

СВЕДОК РАДАК САША: Радио сам у Ратку Митровићу, оженио сам се и имам двоје, тада сам имао двоје малолетне дјеце. Кад су почела ратна дејства на простору бивше Југославије, кад је она еуфорија читава кренула мене су стигла пар потрега, тј. војна полиција је дошла за мене да ме шаље у резерву на ратиште. Кад је три, четири пута то дошло видео сам да је озбиљно, нисам знао шта да радим. Баш ми се није ишло с неким кога не познајем и причао сам с људима који су са мном били на послу. Пошто је пар људи исто тако имало проблем са војном полицијом одлучили смо да заједно пођемо. Пошли смо у Земун у војни одсек, они су нам тамо дали упутства како треба. Дали су нам паре за карту, дали су нам неку потврду за касарну у Новом Саду и пошли смо у касарну где смо се пријавили. Тамо смо задужили униформу, оружје. Били 3-4 дана, имали неку обуку скраћену – пар гађања и једно вече или једно рано ујутру, не могу да се сетим тачно кад, кренули смо на том правцу под бојевом муницијом. Имали смо бојеву муницију и нисмо знали где идемо. Дошли смо у једно

село. После сам знао да су то Негославци. Одатле смо прешли у војне камионе и дошли у Вуковар. Град срушен, све срушено около. Примлио нас је капетан Радић, тада ја мислим да је био поручник, да је носио чинове поручника, нисам баш сигуран, али мислим да је по чину поручник. Примлио нас је он. Рекао нам је где ћемо да спавамо и као сутра ћемо се договорити, испитаћемо како, шта, куда треба да идемо, с ким ћемо да идемо, пошто смо ми сада у гардијској бригади, куда она иде идемо и ми. Сутра је дошао, објаснио нам тачно куда је правац дејства. Како треба, како се треба чувати, како треба пазити на ово, пазити на оно. Због комуникација дао нам је једну моторолу. Питао нас одакле смо, ово оно. Рекли му. Дао нам је моторолу. Објаснио нам је како се с њом ради, притисне се прича, па се пусти да се слуша и тако и дао нам је шифру на мотороли «Цетиње». Био сам 20. октобра сам дошао у Вуковар. Кренуо сам од Нове улице, значи од Нове улице па смо ишли правац дејства нам је био, колико се сећам, а мислим да је тако, прво на Крцуна Пенезића па на мини-маркет, па Шеста пролетерска насеље се зове, па Бошко Буха, па Милово брдо и све до хотела «Дунав». Свако јутро прије акције, акција је почињала око 6, 7, 8 сати, зависи од ситуације. Свако јутро је долазио. Ми смо се постојавали у улицу, долазио је Радић, давао нам је, ако нам није дао дан прије тога, тог јутра нам је давао мали преглед рада – мапу тог дјела града куда треба да напредујемо. Што се тиче Овчаре, о чему смо причали и о чему сте ме питали, знам да је то био задњи дан мог боравка у Вуковару, тј. предзадњи пошто сам сутра кренуо, не ја, него ми сви који смо били. Седели смо испред куће. Дејства су се завршила. Много војске је било по граду. Шуњало овамо и онамо цивила се враћала и дошао је, зауставио се један пинц или камион, не могу да се сетим шта је било. Изашао је официр, лепо обучен, чисто обучен за разлику од нас који смо сви били прљави релативно и исцјепани. Питао нас шта радимо ту, зашто не идемо у спровод и рекао је имате ли ауто, имамо, ајде одмах у спровод идете за мном. Ми смо сели за њим, сели у ауто ја, пок. Маслаковић и Стојко. Маслаковић је сео у шкоду и ја сам сео назад, а стојко је сео поред њега. Док смо упалили ауто, пошто се палили на каблове, кључеве нисмо ни имали, пошто окренули се, камион је неких пар стотина метара нам био утекао. Ишли смо за њим. Док смо ми ишли за њим ишли смо према касарни и онда смо ишли у поље, ишли смо тако да је било још возила што војних што цивилних око нас. Испред камиона смо видели аутобус. Кад смо изашли из града, пришли до фарме те, одакле знам шта је било, нисам ни тада знао, тек сада знам. Док смо пришли при фарми нисмо могли да се паркирамо близу. Паркирали смо се једно 150-200 метара испред и то смо видели камион паркиран. Паркирали смо се иза њега. Испред нас, испред хангара је била велика гужва. Било је 300-400 људи. Било је много војске у новим униформама, војне полиције. Било је и цивила. Изашли смо да потражимо поручника који нам је рекао да га пратимо. Тражили смо, ишли овамо и онамо, нигде га нисмо могли наћи. Знате, кад је много људи у униформама, тешко је разазнати лик. Мували смо се сигурно више од пола сата ту. Хтео сам да уђем пошто је испред хангара била полиција и војска, хтео сам да уђем унутра. Нису дозволили. Онда сам рекао ајде да идемо да се вратимо шта ћемо сад нема од тога ништа. Ја и Стојко смо се вратили. Питали Маслаковића хоће ли да се врати, он је рекао да неће он ће још мало да буде, па ће да се врати. Ја и Стојко смо сели у ауто у шкоду, вратили се кући, мислим кући условно речено, вратили се кући где смо становали у Новој улици. Сутра смо пошли за Београд. Не знам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Стојко како се презива?

СВЕДОК РАДАК САША: Кузмановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кузмановић? А Маслаковић?

СВЕДОК РАДАК САША: Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зоран?

СВЕДОК РАДАК САША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он, Ви данас нисте употребили тај надимак, али ја знам да јесте тада 07.07. када сте?

СВЕДОК РАДАК САША: Киза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Киза?

СВЕДОК РАДАК САША: Па сваки Зоран, па сваког Зорана зову «Киза».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то је то? Ко је још био с вама у тој групи, Ви рекосте 4-5 вас се пријавило ту у Војном одсеку у Земуну, па сте отишли за Нови Сад. Ко је све био у тој групи?

СВЕДОК РАДАК САША: То су људи који су радили са мном. Стојко је радио са мном, Рајко је радио са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Рајко?

СВЕДОК РАДАК САША: Дробњак Рајко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дробњак?

СВЕДОК РАДАК САША: Да, Рајко је радио са мном, Дашић је радио са мном, Чупа је радио са мном, не знам како се зове није исти ОУР.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дашић се зове како?

СВЕДОК РАДАК САША: Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дашић Драган?

СВЕДОК РАДАК САША: Мислим да је Драган. Чупа, онда Кубура, нас шест смо пошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кубура, Кубуровић?

СВЕДОК РАДАК САША: Кубуровић, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове, не знате?

СВЕДОК РАДАК САША: Не знам. Он је дечко пошао преко, оженио се, има жену и децу. Нисам га видео сигурно 10 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте отишли, Ви сте отуд дошли у Вуковар, кажете тамо вас је примио поручник Радић, одредио вам где ћете бити смештени, где ћете спавати, та ваша група или вас има више у смислу да је то нека десетина, вод, или не знам ни ја колико вас је дошло из Новог Сада?

СВЕДОК РАДАК САША: Дошло је више, али они су, неко је остао да чува стражу, био је прикључен другим јединицама, а не може у једној кући спавати више људи и она ми, пошто смо сви другови, ми смо спавали у тој једној кући. У другој кући преко пута нас су спавали други, тамо мало ближе према, ја не знам, према Станковој кући на пример у позадини, спавали су трећи, четврти, пети, не знам где је ко спавао, али знам кад се излази ујутро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате, сад рекосте спавали су у Станковој кући, знате?

СВЕДОК РАДАК САША: Не у Станковој, према Станковој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате где је Станкова кућа?

СВЕДОК РАДАК САША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то далеко до ове куће где сте Ви били смештени?

СВЕДОК РАДАК САША: Па сигурно једно 600, 700, ако не и више метара. Има, да кренемо од Станкове куће, има сигурно једно 250-300 метара до раскрснице где је био тенк запаљен, а од тог тенка, од те раскрснице до те куће има још сигурно толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свих тих, око месец дана ви сте били заједно, та ваша група која је дошла из Београда до новог сада, потом и даље, били сте заједно, заједно сте смештени у тој кући и учествовали у акцијама заједно. Ко вас је водио у акције?

СВЕДОК РАДАК САША: Па водио, нисмо имали команданта, Радић дође каже пут дејства и ми идемо. Добијемо неког територијалца, који нам показује пут и идемо. Па није било, ја не знам, али официри су слабо ишли на првој борбеној линији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, добијете неког територијалца, да ли се сећате некога од тих људи?

СВЕДОК РАДАК САША: Ђани је једном приликом баш ишао с нама, показивао нам пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђани, Ђанковић?

СВЕДОК РАДАК САША: Ђанковић да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате кога од осталих овде оптужених, схватио сам да препознајете Станка?

СВЕДОК РАДАК САША: Само Станко и његову супругу и Мирољуба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Мирољуба?

СВЕДОК РАДАК САША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су они били тада? Шта су они тада радили у овом неком смислу? Ђанковић шта је радио, ето кажете био је уз вашу групу у једној акцији?

СВЕДОК РАДАК САША: Био је вођа пута у једној акцији. Ја сам долазио у Станкову кућу да узмем вечеру обично, пошто тамо где смо становали нико није остајао кад је акција. У другим кућама неко и остане, остане неко да чува стражу, остане неко од територијалаца као стража или неки територијалац или неко ко није територијалац, небитно је. Од нас није нико, обично смо остајали без вечере и онда сам тамо ишао у штаб. Тамо је био Мирољуб, не Мирољуб него како се зове Радић. Ишао сам у штаб и да узмем вечеру и тако сам знао да је човекова кућа. Тамо сам упознао и Мирољуба и станка и супругу Станкову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, шта су они били у тим дешавањима?

СВЕДОК РАДАК САША: Борци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Борци? Јесу ли имали какве јединице, или су били обични борци? Јесу ли имали какве јединице своје?

СВЕДОК РАДАК САША: Мени нису командовали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама нису командовали? Ко је вама командовао, вама и тој вашој групи?

СВЕДОК РАДАК САША: Па добијали смо од поручника добијали куда да идемо и све инструкције смо добијали преко мотороле после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је сад неко унутар ваше групе био одређен за неког вођу групе, неког?

СВЕДОК РАДАК САША: Да, некад ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, некад Ви? Како некад, зашто некад?

СВЕДОК РАДАК САША: Ако је моторола код мене, ја сам примао наређење, ако није код мене, онда је примао онај код кога је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није баш много јасно.

СВЕДОК РАДАК САША: Није било то. Нисмо ми професионални војници и нисмо били оно као еј ја сам командант, слушај ме сад, стани мирно или јури тамо, јури онамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим у том смислу, наравно, али да ипак неко прими наређења, да неко пренесе наређења, да неко буде одговоран за поступке групе за извршавање наређења која сте добили несумњиво од Радића као неко коме сте придодати како сами рекосте и у чијој сте јединици, то ми онако делује нормално. Има неко ко је одређен, задужен у том неком смислу, па ми сад није баш много јасно, из Ваше би се дало закључити да је то онај код кога је моторола?

СВЕДОК РАДАК САША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Моторола може бити код било кога, али?

СВЕДОК РАДАК САША: Било кога од нас. Код било кога од нас. Рат је то, пуца се на сваку страну. Сваки ћошак може да буде кобан. Ја сам једном приликом пошао мало дуже, па замало сам остао без главе. Једном приликом сам пошао опет мало дуже, па сам пет и по сати стојао без везе, нисам могао да се повучем и онда човек научи први дан да што му се каже то уради и ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај поручник који је дошао тај дан када сте ви били на Овчари, не знате из које јединице?

СВЕДОК РАДАК САША: Ја мало официра сам знао. На том нашем правцу мало је било официра и било је високих официра. Што сам виђао виђао сам Шљиванчанина, Радића, Терзића, можда још неке, не знам како се зову, Бојковског мислим да сам виђао, али не на правцу, него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Стаматовић Зоран?

СВЕДОК РАДАК САША: Чупа, јел он?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стаматовић Зоран?

СВЕДОК РАДАК САША: Јел то Чупа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам.

СВЕДОК РАДАК САША: Могуће да је то Чупа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био активни водник у гардијској бригади, активни водник?

СВЕДОК РАДАК САША: То није тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда то није тај? Кога сте од тих људи видели горе код хангара тмо од ових официра? Да ли сте некога видели, извињавам се? Да ли сте некога од њих видели горе код хангара?

СВЕДОК РАДАК САША: Па не знам, покушао сам од оног првог дана кад сам овде доведен, покушао сам да вратим филм, али никако ми не полази за руком. Много људи, а нисам гледао да бих видео неког или да би. Тражио сам особу, значи тражио сам тог поручника и тако да ми је све оно као кроз маглу. Можда сам видео, можда нисам, али вјерујте ми не могу ништа нарочито после 15 година да кажем да је неко био. Ја не могу да грешим душу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујовића, Вујановића, Наду Калабу, Ђанковића, рекосте њих познајете, да ли сте кога од њих, ако се сећате видели тада на Овчари?

СВЕДОК РАДАК САША: Не могу да гарантујем ништа. Према томе, ја бих Вас молио да не узмето то да ја нећу да кажем или вјерујте ми да не могу. Могуће да сам видео, али не сећам се. Могуће, вјерујте ми да не знам. Нисам то сматрао толико важним да памтим кога сам видео. Не знам шта да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада 07.07. сте рекли да мислите да сте видели Ђанковића, мада не можете да тврдите?

СВЕДОК РАДАК САША: Не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас подсећам?

СВЕДОК РАДАК САША: Ја вам кажем сад могуће, али не могу да тврдим вјерујте ми не могу да тврдим. Знате ли кад се у војску пође па су сви у цивилку, па кад обуку свиуниформе не можете да препознате човека с којим сте причали, а не међу 400-500 људи који су сви у униформама, у гужви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај догађај Ви лоцирате као временски у временском неком смислу, наравно не у смислу датума, али ако можете и датумски? Јел, ако кажете отишли сте у Вуковар 20. октобра да ли знате када сте се вратили из Вуковара?

СВЕДОК РАДАК САША: Па 20. новембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 20. новембра?

СВЕДОК РАДАК САША: Или 21. 21. новембра ја мислим. Не знам пише ми у буквици, не знам сад тачно право да вам кажем нисам ни гледао буквицу, онај дан на суду што сам погледао мислим да је 21.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 21? Е сад овај догађај је дан пре тога, пре вашег одласка, ако сам Вас добро схватио, дан пре вашег одласка, које доба дана када долази тај поручник код вас?

СВЕДОК РАДАК САША: Ја сам кренуо од куће око пола 2, 2.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас тројица?

СВЕДОК РАДАК САША: Да нас тројица. Око пола 2 или 2, а вратили смо се прије мрака ја и Стојко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прије мрака, мрак још није пао?

СВЕДОК РАДАК САША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико цените ваше задржавање горе на Овчари? Пола сата, сат времена, више?

СВЕДОК РАДАК САША: Од 45 минута, па можда и више, вјерујте ми да не знам. Знам да није пао мрак зато што ту задњу ноћ сам ја минирао око куће, а по дану сам то радио да неко не дође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сваке вечери сте вршили минирање и изјутра разминиравање, или што?

СВЕДОК РАДАК САША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас ја добро схватам, да сте Ви када сте се укључили да је тај, кажете те камион, те пицгауер, пинц, одмакао вам је?

СВЕДОК РАДАК САША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јели он у некој колони, јел то све једна колона велика возила?

СВЕДОК РАДАК САША: Он је ишао сам док нисмо дошли близу касарне. У једном тренутку сам видео испред њега аутобусе, возила и иза нас су била цивилна и војна возила, тако да се направила једна колона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то, дакле, то је сад једна велика колона возила?

СВЕДОК РАДАК САША: Па не могу да кажем колка, али знам да је било сигурно 7-8 можда и 10 аутомобила, што камион, што војни камион, војно возило, цивилно возило, аутобус стаје испред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико аутобуса?

СВЕДОК РАДАК САША: Па ја сам видео, можда је био још један испред, вјерујте ми да не знам. Преиспитивао сам сам себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте дошли тамо, кажете нисте могли да приђете ближе од чега?

СВЕДОК РАДАК САША: Од возила и од људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од возила и од људи, него на 150-200 метара, па на 150-200 метара може да стане јако, јако пуно возила ако их је само 7, 8, 10, онда?

СВЕДОК РАДАК САША: Да и 300-400-500 људи који стоје на путу исто је велика гомила људи, мислим група људи, пардон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико аутобуса сте тамо видели, тамо на фарми?

СВЕДОК РАДАК САША: Па не знам право да вам кажем. Ја мислим да и даље један био. Могуће два, али не знам. Збиља мислим то је оно што покушавам себе сад да убједим колико је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај аутобус или аутобуси, 07.07. сте рекли, мислите да је било два аутобуса?

СВЕДОК РАДАК САША: Рекао сам да мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Да ли су ти аутобуси пуни или празни?

СВЕДОК РАДАК САША: Празни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Празни, никога у њима?

СВЕДОК РАДАК САША: Па нисам баш загледао овако, али у принципу никог није било. Више сам обраћао пажњу на човека кога сам тражио, него на дешавања у аутобусу – да ли је некога било, да ли сам срео некога, да ли онај викнуо ало или здраво и то. Тражио сам човека да видим шта сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте да сте покушали да уђете у хангар?

СВЕДОК РАДАК САША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су ти људи, како су обучени, како их процењујете?

СВЕДОК РАДАК САША: У војној униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само у војној униформи?

СВЕДОК РАДАК САША: Не знам ко су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате у смислу која би то јединица била, да ли је то војна полиција или није? Они се ипак разликују по оним белим опрточима и опасачима?

СВЕДОК РАДАК САША: Било је доста војних полицајаца белих опрточа, било је доста војске у оним жутим, дупло жутим опрточима, то значи новим. Ипак је 15 година, дуг период, не могу сад на оно што нисам обраћао пажњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су врата тог хангара била отворена, или затворена?

СВЕДОК РАДАК САША: Затворена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Затворена и ти људи су стајали испред и нису дозволили да уђете унутра?

СВЕДОК РАДАК САША: Хтели смо да уђемо ја и Стојко, али нам нису дали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За то време док сте се ви горе бавили тих пола сата, 45 минута, па и нешто више, како рекосте, да ли су се отварала та врата хангара, да ли је ко улазио, излазио, било шта слично, ако сте регистровали, ако сте запазили?

СВЕДОК РАДАК САША: Господине судија, нисам стојао испред врата, ја сам тражио, ишао сам по том кругу, међу те људе се провлачио тражио где бих могао да видим човека. Видео сам велику гужву, видео сам доста цивила, доста нове војске, доста војника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте с ким разговарали од тих људи, да ли сте из, иако можда нисте сами разговарали, али пролазећи кроз људе који вероватно нешто причају међусобно итд., да ли сте закључити о чему се ту ради? Што су сви ти људи ту? Шта је у питању? Разумете?

СВЕДОК РАДАК САША: Закључио, а можда и јесам закључио, можда сам и чуо нешто

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате, ипак сте провели сат времена тамо, јако је пуно људи, овај вам је рекао идете у неки спровод, нисте га нашли, па ми остаје сад да ли сте Ви схватили шта сте Ви то радили, Ви лично, та ваша група, какав спровод, кога се то спроводи итд. и уопште шта ће сад сви ти толики људи ту и ко је унутра, те ови бране улаза или шта је унутра те ови наоружани бране унутра?

СВЕДОК РАДАК САША: Могуће да сам у том тренутку претпостављао ко је унутра и могуће да сам знао ко је унутра, али ја сам више размишљао о томе да се вратим кући и да сутра идем за Београд. Не знам, питате ме нешто што збиља не могу сад да вам кажем, не знам шта сам размишљао и шта сам помислио у том тренутку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, шта сте закључили, шта је то, о чему се ради, разумете?

СВЕДОК РАДАК САША: 15 година је прошло, верујте ми да не могу да се сетим шта сам помислио. Збиља не могу да се сетим шта сам помислио, шта сам закључио.

Могуће да сам закључио и ово и оно, али само бих лакао ако бих рекао закључио сам ово, знао сам сигурно да је ово. Видео сам ово. Ја тако не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате да смо ми у овој судници чули тврдње да сте Ви били горе у шпалиру, да је шпалир једна група људи и с једне и с друге стране, да је паркиран аутобус у близини тих врата хангара, да су људи и с једне и с друге стране, да људи из аутобуса заробљени, заробљеници из вуковарске болнице излазе из тих аутобуса, пролазе кроз тај шпалир и да их се удара док пролазе и улазе у хангар, па смо кажем чули те тврдње у овој судници да сте и Ви учествовали у томе, у том шпалиру и у батињању људи који су, кажем из аутобуса улазили у хангар, па Вас питам да ли је то тачно или није тачно? Закључио бих да није пошто ништа нисте слично приметили, али Ви реците на директно питање?

СВЕДОК РАДАК САША: То није тачно. Ја можда могу да разумем људе који то кажу, али не могу да их оправдам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, дакле није тачно као што није тачно ни да сте били унутар хангара, унутрашњости хангара међу тим заробљеницима?

СВЕДОК РАДАК САША: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо, такође у овој судници да јесте, да сте били унутра?

СВЕДОК РАДАК САША: Нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево опт. Ђанковић, али имате Ви то, Ви сте добили то?

СВЕДОК РАДАК САША: Да, прочитао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опт. Ђанковић нам је рекао да мисли да је Вас видео тамо поред једног заробљеника кога он познаје, то је Самарцић Дамјан, звани «Велики Бојлер» који је био претучен и да је ту видео Вас и сведока сарадника првог кога смо саслушали, да сте вас двојица ту били поред њега? Не каже он заиста да сте Ви тукли тог човека или кога другог од тих људи, само је рекао да мисли да Вас је видео ту.

Господине Шошићу! Лоше му је?

Па бих Вас замолио да то коментаришете то Ђанковићево казивање?

СВЕДОК РАДАК САША: Не, нисам био у хангару. Знате, чудно је то други заштићени сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте његово име поменути, ово суђење је јавно и Ви сте у обавези да то чувате као тајну, па немојте помињати имена него ево користите ово један и два, први и други по редоследу саслушања, ништа друго.

СВЕДОК РАДАК САША: Ја се извињавам. Други заштићени сведок каже да ме је три пута у животу видео и да ме је познао, то је смешно. Познати некога кога три пута у животу видите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојмо то да коментаришемо, него само оно што се конкретно односи?

СВЕДОК РАДАК САША: Не, нисам био у хангару, нисам тога Бојлера био код њега, не знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дашић, рекосмо да се зове?

СВЕДОК РАДАК САША: Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Драган? Он је из Београда, одакле је он?

СВЕДОК РАДАК САША: Плава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Плава родом, али ако је Ваш колега са посла?

СВЕДОК РАДАК САША: Радио је у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, радио је ту исто у истој фирми, у којој и Ви?

СВЕДОК РАДАК САША: Радио је као теренац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате извесног Зорана са Карабурме?

СВЕДОК РАДАК САША: Маслаковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је Маслаковић?

СВЕДОК РАДАК САША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Маслаковић Зоран, Зоран са Карабурме?

СВЕДОК РАДАК САША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли шта о њима, јел кад сте се вратили назад тог 20, 21. новембра, да ли сте се вратили у исту фирму, наставили да радите касније итд?

СВЕДОК РАДАК САША: Не, није он радио са мном, није он са мном ни дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маслаковић није са Вама дошао уопште?

СВЕДОК РАДАК САША: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК РАДАК САША: Он није ни радио с нама у фирми, није ни дошао с нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али ја сам схватио да јесте, да је он један од људи који је дошао са вама из Београда у Нови Сад, из Новог Сада у Вуковар?

СВЕДОК РАДАК САША: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад вам се он и где прикључио, тој вашој групи?

СВЕДОК РАДАК САША: Четири, пет дана пошто смо ми дошли он је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након што сте дошли?

СВЕДОК РАДАК САША: Да. Спавао је у кући до нас он и још један дечко, не знам како се зове, из Лесковца мислим да је. Он није мој ни друг с посла, ни друг овако, ништа. То можете проверити у фирми да није никад радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Летос сте помињали извесног Томића, па сте после рекли није то Томић него ваљда Томо Дунгић или тако?

СВЕДОК РАДАК САША: Да, погрешно сам. Томо Дунић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дундић?

СВЕДОК РАДАК САША: Дунић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дунић? Он је исто дошао са вама и био тамо?

СВЕДОК РАДАК САША: Да, он је радио у фирми, то ми је друг, ми смо колеге с посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али за Дашића сте нам рекли да се звао Зоран, Зоран Дашић, данас нам кажете Драган, па ме сад буну? У сваком случају звали сте га Даша? Тако Ви рекосте.

СВЕДОК РАДАК САША: Даша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даша, добро, мало на војвођански Даша, добро не замерите. Даша? Добро. Питања?

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Зашто је хтео да уђе у хангар кад је дошао тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте питање?

СВЕДОК РАДАК САША: Да. Мислим да сам рекао прошли пут да сам хтео да потражим поручника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сам и схватио да сте желели и тамо да потражите тог поручника, да је то било све у том циљу?

СВЕДОК РАДАК САША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Како је био наоружан кад је дошао до тог хангара – он и ови?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били наоружани?

СВЕДОК РАДАК САША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви и ова двојица, како, пита Вас пуномоћник?

СВЕДОК РАДАК САША: Стандардним наоружањем, аутоматском пушком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте са собом?

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Вратио се 21. у Београд и завршио саратовањем. Да ли је поново иде негде на ратовање, јели га звао неко или сам и тако?

СВЕДОК РАДАК САША: Мислим да не морам да одговорим на ово питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК РАДАК САША: Ишао сам, али мислим да не морам, нема везе са случајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то заиста нема везе с овим случајем, али?

СВЕДОК РАДАК САША: Могу да одговорим, то није проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није питање да би Вас тај одговор на то питање у било ком смислу, бар ја тако ценим, дискредитовао. Значи, да бисте ви одговорили, да бисте Ви одбили да одговорите на неко питање, постоје три ситуације: да Вас одговор на то питање изложи тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу, па када не желите да одговорите на неко питање, онда то морате објаснити са једном од ове три ствари, да кажете молим вас нећу на то да одговорим због тога и тога. Разумете? Не мислим да би одговор Вас добио у проблем у том неком смислу, али Ви процените.

СВЕДОК РАДАК САША: Да вам кажем, био сам, да био сам, али не видим везу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, оставите нама.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Тај официр у новој униформи који их је зауставио и који им је рекао да га следе, да ли је рекао из које јединице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није, питали смо га из које јединице и не зна из које је јединице. Питали смо га да ли зна из које јединице – не зна.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је њих питао из које су јединице? Које припадају, тај официр?

СВЕДОК РАДАК САША: Не, питао нас је шта радимо ту, што нисмо у спроводу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само то?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: И шта сте му Ви одговорили?

СВЕДОК РАДАК САША: Ништа. Ништа, седимо. Ајде брзо у спровод имате возило – имамо, ајде за мном.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Сведок је рекао да је добијао налог од Радића којом линијом да иду на ово брдо од Слободана Пенезића, мини-аркет, Шеста личка итд., овај нова улица, па ме интересује јели то сваки дан Радић давао инструкције и где им је давао?

СВЕДОК РАДАК САША: Није налог, него увећана мапа тог дела куда идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са учртаним правцима, кретања итд? Да ли је то било свакодневно или само кад су акције планиране?

СВЕДОК РАДАК САША: Само кад су акције.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је знао правац дејства Станка Вујановића и да ли је он учествовао у неким борбама? Да ли је имао неку информацију?

СВЕДОК РАДАК САША: Не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да знате да су и Станко и Мирољуб били борци, па Вас пита пуномоћник да ли знате евентуално, ево Ви сте имали неке Ваше правце дејства, ова Ваша група, па Вас пита пуномоћник да ли знате рецимо на ком правцу дејствује, какви правци дејства, акција, активности су биле опт. Вујановића? Знате, не знате?

СВЕДОК РАДАК САША: Нисам знао тачно правац, али само да вам кажем, ми не можемо да се видимо пошто ако се видимо онда може да дође да један другог убијемо случајно, нормално. Знате, кад се уђе у кућу да ли нешто има, нешто шушне, онај ко

је кратких живаца повуче обарач. Метак може да излети кроз прозор на другу страну улице и убије човека свога, тако да се није знало. Они су ишли туда, ми смо ишли с друге стране и тако, знало где се састајемо, куда идемо, ја барем нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Ви нисте знали, то Вас пита пуномоћник?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Када је дошао на Овчару, да ли је приметио цивиле тамо, рекао је 300-400 војника, да ли је било цивила?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је раније пре овога био на Овчари?

СВЕДОК РАДАК САША: Никад. Ни прије ни после.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли уопште зна ко је тамо главно командујући, која јединица води тај рат са српске стране тамо у Вуковару?

СВЕДОК РАДАК САША: Кад?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: У то време од 20. октобра, он каже зна Радића?

СВЕДОК РАДАК САША: Гардијска бригада је била главно командујућа колико ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас пуномоћник да ли знате ко је био командант? Да ли Ви знате ко је командант?

СВЕДОК РАДАК САША: Гардијске?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК РАДАК САША: Мркшић, Миле Мркшић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Ја нисам запазио да ли је рекао да ли је видео неку грађевинску машину ту у близини хангара на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо га ни питали, али?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: А трактор?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А трактор?

СВЕДОК РАДАК САША: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или тракторе?

СВЕДОК РАДАК САША: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је приметио на улазу у хангар неке ствари, личне ствари, новчанике, личне карте на неком шаторском крилу?

СВЕДОК РАДАК САША: Нисам приметио гужва је, 300-400 људи да је тешко приметити.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви, рекосте били сте наоражани аутоматском пушком, да ли сте носили шлем и да ли сте на шлему, да ли је на Вашем шлему писало «Цетиње»?

СВЕДОК РАДАК САША: Писало је и Јована и Тара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК РАДАК САША: Јована и Тара, Јоја и Тара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то су Ваше кћеркице?

СВЕДОК РАДАК САША: Да и овако је писало «Цетиње».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А и писало је «Цетиње»?

СВЕДОК РАДАК САША: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас замолите сведока да објасни, он је најпре рекао да је са њим у Вуковар дошао, између осталих и Стојко Кузмановић и Зоран Масловарић звани Киза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маслаковић?

НАТАША КАНДИЋ: Маслаковић. Добро, ако није рекао, онда каже да је Зоран са Карабурме Маслаковић, да ли је тог Зорана Маслаковића, да ли је њему надимак «Киза»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли њега виђа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, њега су звали «Киза», рекао је то и он је остао, он је дошао са њим на Овчару и остао је, а вратили су се он и Кузмановић, тако је рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли зна где се налази тај Зоран са Карабурме, где живи?

СВЕДОК РАДАК САША: На гробљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је, умро, погинуо, да ли знате?

СВЕДОК РАДАК САША: Погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците?

СВЕДОК РАДАК САША: Погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, где?

СВЕДОК РАДАК САША: 1992., 4. маја ја мислим у Босни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Негде у Босни? Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок је такође рекао да је капетан Радић свакодневно издавао инструкције, да ли је тог дана када су ишли на Овчару, да ли је капетан Радић контактирао са том групом којој је припадао сведок?

СВЕДОК РАДАК САША: Ја сам рекао да је давао планове пред акцију, а не сваког дана давао инструкције, давао је пред акцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питање је да ли је овог дана о коме говоримо, да ли је тог дана, да ли сте тог дана били у каквом контакту са капетаном Радићем?

СВЕДОК РАДАК САША: Нисам видео никог осим тог налицканог поручника пошто су сви бежали требали су да нам исплате дневнице па су изгледа сви официри запалили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причали сте нам о томе да сте Ви мислили да се тамо требају исплатити неке дневнице чим је толико људи? Данас нам о томе нисте говорили, иако смо Вас питали шта сте Ви мислили, шта сте закључили, шта раде сви силни људи горе?

СВЕДОК РАДАК САША: Ја сам и тада Вам рекао у том тренутку сам можда помислио да је то то, ништа друго.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је тог дана када је ишао на Овчару имао моторолу?

СВЕДОК РАДАК САША: Не, вратио сам је дан прије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које?

СВЕДОК РАДАК САША: У штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У штабу тамо у кући Станка Вујановића у штабу?

СВЕДОК РАДАК САША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратили сте је?

СВЕДОК РАДАК САША: Нормално.

НАТАША КАНДИЋ: Зашто је вратио? Јел то била процедура нека?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тражено то од Вас да је вратите? Господине Радак окрените се нама, па нама причајте. Да ли је то од Вас тражено да је вратите, или сте Ви то самоиницијативно пошто је завршено све, па да?

СВЕДОК РАДАК САША: Све оружје које смо имали вишак, нпр. снајпер, митраљез и шта ја знам то се враћало, само лично наоружање је остајало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно које сте задужили у Новом Саду?

СВЕДОК РАДАК САША: А њега смо раздужили пред улазак у аутобус за Београд, тако да сву војну имовину смо морали да вратимо, тако и моторолу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дан пре тога?

СВЕДОК РАДАК САША: Да, неко је имао панцир, па панцир враћамо.

НАТАША КАНДИЋ: Кога је сведок видео када се вратио са Овчаре, кога је видео у Вуковару? С ким је комуницирао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од ових ваших, претпостављам вратили су се сви у кући тамо?

СВЕДОК РАДАК САША: Био је Рајко, био је мислим Томо, били су сви у принципу ту, сад не могу да се сетим јесу ли сви седели за столом јел ми смо били у кући горе, доле. Не знам тачно ако су сви у принципу били ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви ти из ваше групе?

СВЕДОК РАДАК САША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изузев Маслаковића који је остао на Овчари?

СВЕДОК РАДАК САША: Али он није у нашој групи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он иначе није у вашој групи негокажете кућа поред?

СВЕДОК РАДАК САША: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Јел су ишли увече или код Станка или где су вечерали, јели било већих скупа где су били и остали неки други још који су били на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те вечери?

СВЕДОК РАДАК САША: Вечера нека не разумем ако може још једном питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли су Вам, рекли сте нам, па је у том контексту то питање било, значи какве су активности Ваше те вечери ако се сећате?

СВЕДОК РАДАК САША: Ништа, били смо у кући. Кад сам дошао не знам јел смо јели нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте те вечери ишли по вечеру у кућу Станка Вујановића или су вас, кажете, често заборављали, прескакали па сте ишли по вечеру?

СВЕДОК РАДАК САША: Не, тада смо је добили зато што су престала ратна дејства, онда је могло слободно да иду и кувар и све остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишли те вечери у кућу Станка Вујановића?

СВЕДОК РАДАК САША: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Добро. Даље молим питања?

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: Сведок је споменуо и Кузмановића да је био са њим, да ли зна шта је сада са Кузмановићем?

СВЕДОК РАДАК САША: Знам, негде је у иностранству, али не знам где, нажалост.

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: Да ли је сведок, док је боравио у Вуковару, или када је сазнао ко је био у хангару и када је сазнао за стрељање?

СВЕДОК РАДАК САША: Мислим да сам рекао то. Сазнао сам после извесног времена, пар месеци, или тако нешто, не знам. Не до танчина, не до детаља, али у глобалу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате од кога сте то чули?

СВЕДОК РАДАК САША: Не знам вјерујте, можда сад да кажем било које име. Нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колеге браниоци?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Не знам, Ви сте данас пар пута споменули, кад сте питали сведока, па сте му споменули нека два раније исказа па претпостављам да је то у оквиру оног поступка где је он окривљени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, у уводу сам рекао да је у том предмету од 07.07.2005.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Е сад да пођемо од те претпоставке да он зна и шта су сведоци сарадници говорили и исказивали, ја бих овде молио да се изјасни на основу тога што је тврдио сведок сарадник број 1, да ли он познаје сведока сарадника

број 1, да ли га је виђао и ако јесте, какво мишљење о њему има о том човеку као борцу, како је био обучен тај сведок сарадник ако га је виђао јер ми немамо сад те податке него изјашњење о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте питање? Јел знате о коме, кад је бранилац употребио овај термин сведок сарадник број 1, знате о коме се говори, о коме се ради, да ли познајете тог човека?

СВЕДОК РАДАК САША: Да, познајем. Познајем га нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте га упознали, шта је он био тада тамо?

СВЕДОК РАДАК САША: Био је курир Радића. Познајем га, шта знам какво мишљење имам о њему. Да сте ме ово питали прије годину дана, ја бих рекао добар дечко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад више не можете да кажете баш тако добар дечко?

СВЕДОК РАДАК САША: Да. После свега овога што се дешавало, или што човек измишља, не знам. Знам само да је тамо имао проблем у једном тренутку са Радићем око неких ваљда Јехових сведока и тако нешто, али то не знам из прве руке, према томе, али знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хтео сам Вас и ја питати, да ли се евентуално Ви сећате каквог таквог догађаја, јер ту има једна тврдња да сте и Ви ту били присутни кад се десило то са Јеховим сведоцима?

СВЕДОК РАДАК САША: Ја био присутан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да? Нисте? Добро. Оптужени Ђанковић каже да мисли да сте и Ви тада били када?

СВЕДОК РАДАК САША: Ја нисам био присутан ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се сведок вратио назад негде до неке куће, па урадио нешто, јел знате шта, о чему се ради?

СВЕДОК РАДАК САША: Ја не знам, али знам да је из друге руке, значи из приче да је Радић хтио да га врати у затвор и држи и не знам ни ја шта је хтио баш због таквих ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је урадио? Да ли знате шта је урадио?

СВЕДОК РАДАК САША: Убијао неке Јехове сведоке, сваки дан ишао и убијао по једног, али то нисам ја видео, ја кажем оно шта сам чуо. То ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је био обучен, питао Вас је бранилац?

СВЕДОК РАДАК САША: Имао је маскирну униформу. Имао је неку беретку браон, окер, тако нешто боје. Носио је аутоматску пушку некад митингову са пумпарицом, то сам чуо,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је и он доносио какве наредбе капетана Радића? Рекосте био је његов курир?

СВЕДОК РАДАК САША: Не, он је више служио за украс него за неки добар посао што се тиче тог. Он је трчао овамо, онамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, куриру и јесте да трчи, да пренесе?

СВЕДОК РАДАК САША: Али није ништа носио, нисам мислио у том да је трчао да преноси, него овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли и њега видели тада горе за тих сат времена колико сте били на Овчари, да ли сте њега видели горе?

СВЕДОК РАДАК САША: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Добро. Даље, молим? Остали колега браниоци?

АДВ. ЉУБОМИР АПРО: Споменуо је Милово брдо, ако може временски да се определи када је почела операција на Миловом брду и колико је трајало, а објаснићу ако треба?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то знате, да ли можете то сада да лоцирате временски?
СВЕДОК РАДАК САША: У принципу све су операције почињале ујутру да би се завршиле у току дана, тако да колико се ја сећам.
АДВ. АПРО ЉУБОМИР: Датумски?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Датумски у том неком смислу или да се?
СВЕДОК РАДАК САША: То не могу, али може да буде три, четири дана прије пада Вуковара, али.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И једнодневна, такође једнодневна операција у том неком смислу операција у току једног дана која је завршена, а да није трајала више дана?
СВЕДОК РАДАК САША: Не, само једна.
АДВ. АПРО ЉУБОМИР: Дозвољава то би могло бити око 15. или 16. новембра?
СВЕДОК РАДАК САША: Могуће, три, четири дана, пет.
АДВ. АПРО ЉУБОМИР: Не, питање је зато што сведок сарадник тврди да је тада видео мога брањеника, он је био у то време у болници. Хвала.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље молим питања? Да ли неко од оптужених жели што да пита сведока? Изволите господине Вујановићу?
ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли зна када је ослобођен Вуковар, датум?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете датум? Сад је питање баш прецизно датумски? Ви сте то везивали за дан Вашег поврата итд., па у том неком смислу се изјашњавали па Вас пита Вујановића, да ли знате који је то датум кад је?
СВЕДОК РАДАК САША: Ја мислим да сам рекао један дан прије овог дешавања, дан нисам сигуран.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, не можете сад то временски да одредите датумски?
СВЕДОК РАДАК САША: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Када му је ударен печат у буквицу и ко му је ударио тај печат?
СВЕДОК РАДАК САША: 21.
ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ко је ударио тај печат?
СВЕДОК РАДАК САША: То већ не знам.
ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Јел у Вуковару или у Београду?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било у Вуковару или у Београду?
СВЕДОК РАДАК САША: У Вуковару.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у штабу или?
СВЕДОК РАДАК САША: Ја не знам, не сећам се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када је то било, да ли је то било на дан кад сте раздужили оружје оне вишкове или на дан кад сте пошли?
СВЕДОК РАДАК САША: Не знам, верујте ми да не знам. Знам да је задњи дан, али где је ударен печат збиља не могу да кажем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да будемо сигурни. Онај дан који Вам стоји у војној књижици као дан завршетка ваше војне вежбе или како се то већ водило тада тамо, да ли је то управо онај дан када сте се Ви вратили из Вуковара?
СВЕДОК РАДАК САША: Да.
ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Само да потврди да ли је сигуран да је на Овчари био 20?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не говори он ни о 20. ни о 21. он само условно говори господине Вујановићу, то везује и каже то је било дан након завршетка борби у Вуковару, а дан пре него што се је он вратио из Вуковара, значи он то тако везује. Да ли је то сад датумски 19, 20, 21. он то не тврди.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли зна неког по имену Јакшић Душан, капетан из Вуковара иначе? Да ли је чуо за Јакшића?

СВЕДОК РАДАК САША: Не. Не знам.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је чуо за Кресојевић Јовицу?

СВЕДОК РАДАК САША: Мислим да нисам.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: За надимак Чичак?

СВЕДОК РАДАК САША: Не знам.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли зна где је био штаб господина Тешића?

СВЕДОК РАДАК САША: Не.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Јел познаје господина Тешића Боривоја?

СВЕДОК РАДАК САША: Мислим из виђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је он био тада тамо?

СВЕДОК РАДАК САША: Мислим да је био капетан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чину капетана?

СВЕДОК РАДАК САША: Знам по фаци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у формацијском смислу?

СВЕДОК РАДАК САША: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чим је командовао да ли је командовао ичим или? Нечим јесте чим је имао чин капетана? Не знате? Добро.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је било случајева да активни војници и резервиски носе цивилна одела у току ратних дејства?

СВЕДОК РАДАК САША: Било је. Један дан видиш у цивилку, други дан га видиш у униформи, не знаш шта је.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Јел се по томе може препознати да је онда он војник или резервиста, мештан?

СВЕДОК РАДАК САША: Тешко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви могли да разликујете војнике који су у гардијској бригади, на редовном одлужењу војног рока од добровољаца, од резервиста, од мештана Вуковара?

СВЕДОК РАДАК САША: Тешко је било разликовати, једино кад би их неко постројио па да човек каже зна да су војници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него у контактима у неким сусретима.

СВЕДОК РАДАК САША: Зна да су војници млађи, а да су резервисти мјештани, ово и оно, претежно има и старијих, друкче тешко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тако, иначе по униформама тешко?

СВЕДОК РАДАК САША: Исте униформе шарене СМБ, мислим збиља тешко, за неког стручњака.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је на правцу од сведока било заробљених лица у току ратних дејстава?

СВЕДОК РАДАК САША: Да.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ко је био одговоран за њим и шта се дешавало после са њим?

СВЕДОК РАДАК САША: Не знам, предавани су војсци.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Јел зна сведок ко их је лично одводио, где их је одводио?

СВЕДОК РАДАК САША: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ваша група, та ваша група која је добијала неке наредбе по неким правцима дејства итд., да ли је ваша група то је оно што Вас пита

господин Вујановић? Да ли је ваша група имала ситуација да зароби неке припаднике противничке стране, Ви и ови људи са којима сте?

СВЕДОК РАДАК САША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте радили са тим људима?

СВЕДОК РАДАК САША: Предати су војсци, први официр који наиђе даму се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први официр који наиђе?

СВЕДОК РАДАК САША: Па нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли јављате да има заробљених, па да се нешто у том неком смислу?

СВЕДОК РАДАК САША: Нису то заробљени били у том смислу, нису то француске борбе па се зароби 50 људи или 100 људи. Заробиш једног човека или изводиш старе из подрума или људе који се крију у подруму. Не знаш ко су. Не знаш шта су. Није речено да су сви они да су непријатељи. Значи морају се предати војсци. Тако је био договор. Тако су рекли. Све ко се зароби мора се предати војсци. Кога смо год нашли, кога смо год извукли из подрума, из тавана и из одакле знам чега дамо војсци. Није то било у неким великим бројкама сада да смо заробили сваки дан по 10, 20, 50 људи. Извучеш човека, жену, двије бабе не могу да иду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта ту, где их пронађете, ту чекате да наиђе неко од официра?

СВЕДОК РАДАК САША: Не, него остане и повучу се двојица, тројица људи и враћају их према полазној тачки и тамо увијек има официра, надледа неки и шта ја знам шта ради али прати акцију, предају се првом официру који наиђе, да ли је то водник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се дешавало са тим људима, где су они? Да ли знате, да ли имате информацију у том смислу? Где су даље одвођени, спровођени? Не знате,, добро?

СВЕДОК РАДАК САША: Не знам. Причали су за Сарајево. Откуд знам у том тренутку.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је приликом доласка, на Овчари приметио код хангара неке бараке или кућице и тако нешто слично?

СВЕДОК РАДАК САША: Приметио сам само хангар, масу људи, аута, а бараке баш и не сећам се.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли се сећа јел била некаква рампа тамо?

СВЕДОК РАДАК САША: Нисам чуо, пардон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рампа? Да ли је била каква рампа на том прилазном путу?

СВЕДОК РАДАК САША: Могуће да је рампа била, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли сте је Ви видели, да ли је се сећате?

СВЕДОК РАДАК САША: Не, није била спуштена, ако је постојала није била спуштена, а могуће да је рампа била. Размишљао сам и док сам читао и размишљао сам. Пробао сам да вратим филм. Кроз маглу ми је, не могу сад да се сетим.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Колико добро познаје сведока број 2?

СВЕДОК РАДАК САША: Никад га у животу нисам видео.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли му је познат надимак «Крвави Бора»?

СВЕДОК РАДАК САША: Само из материјала који сам прочитао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А из тог времена тада тамо, не?

СВЕДОК РАДАК САША: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Не, он је тај надимак добио, господине председниче, после, не за време дејстава. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања за сведока? Господине Ђанковићу ја бих Вас само молио да мало прокоментаришемо ово. Чули сте сведока шта каже да уопште није био у хангару, уопште није улазио у хангар. Ви нам рекосте оно прошле године у септембру месецу?

ОКР. ЂАНКОВИЋ МИРОСЛАВ: Па ако човек тако каже, вероватно није био, али ја нисам рекао сто посто да је он био. Ја сам рекао да ми се чини да сам га видео у хангару, али нисам рекао сто посто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте то описали у оној ситуацији Самарцић Дамјан?

ОКР. ЂАНКОВИЋ МИРОСЛАВ: Тако је, поред тог Дамјана био је Штука и претпостављам да је био он, али ако човек каже да није био. Ја нисам рекао сто посто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Негира и да је био присутан у оној причи о којој сте нам Ви причали везано за сведока сарадника кога смо прво саслушали Јеховине сведока онај повратак до куће, бацање бомбе итд. Он негира да је уопште био у тој групи.

ОКР. ЂАНКОВИЋ МИРОСЛАВ: Јесте, то је акција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него кажем, он негира да је био у тој групи, него само је чуо за неке догађаје?

ОКР. ЂАНКОВИЋ МИРОСЛАВ: Мислим да сам и ту рекао да ми се чини да је присуствовао тој акцији. То је акција у улици Три руже, када је господин Бојковски тражио помоћ када смо ми ишли. То се онда десило, а ја сам исто рекао да чини ми се да је његова група присуствовала тој акцији, да смо ми отишли напред, а да се Штука вратио и учинио то што је учинио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али он рече да сте Ви једном били са њиховом групом, изводили неку акцију?

ОКР. ЂАНКОВИЋ МИРОСЛАВ: Јесте, ја сам то Вама рекао да смо се први пут срели у насељу Шесте пролетерске бригаде или дивизије, тако се насеље зове. Чули смо се моторолом, нисам знао ко је Цетиње, он је викао Цетиње, Цетиње. На крају се испоставило да смо у истој кући, два, три метра један од другог и причамо моторолом, е тад смо се први пут срели. То је истина. То је значи било кад је Мирољуб рањен, не знам тачно датум, кад је Мирољуб рањен и кад сам ја од капетана Радића добио наређење да преузнем команду и ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Команду над?

ОКР. ЂАНКОВИЋ МИРОСЛАВ: Команду над том акцијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој акцији?

ОКР. ЂАНКОВИЋ МИРОСЛАВ: У тој акцији, да и ништа више. Ја бих само искористио прилику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте, па сам желео и од Вас да чујем. Каже Саша Радак да је на шлему он имао написано имена кћерки и горе «Цетиње», да ли се сећате Ви тако?

ОКР. ЂАНКОВИЋ МИРОСЛАВ: Не. Једино питао бих га да ли зна ко је Јосифовић Милан звани Гута?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јосифовић Милан звани Гута, да ли сте чули за то име?

ОКР. ЂАНКОВИЋ МИРОСЛАВ: Иначе је из Смедерева?

СВЕДОК РАДАК САША: Знам да су Смедеревци спавали преко пута дијагонално у кући преко пута улице где сам спавао ја, е сад који је Јосифовић, а који су неки други, знам да је било четири или пет момака.

ОКР. ЂАНКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли зна да ли је рањен он?

СВЕДОК РАДАК САША: Ако је онај што је рањен знам да је рањен, рањен у школи јел тако беше.

ОКР. ЂАНКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ништа више. То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Да ли имате још нешто да кажете господине Радак? Оптужени Златар?

ОКР. ЗЛАТАР ВУЈО: Пошто видим да човек зна да је Гуто рањен у школи, само бих хтео да га питам да ли зна датум када је можда Гујо Јосиповић рањен? Да ли се сећа датумам ожда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени није потврдио да зна Јосиповића Гуту, она зна да је један Смедеревац рањен. Зна да су били неки Смедеревци и да је један Смедеревац рањен тамо у школи итд.

ОКР. ЗЛАТАР ВУЈО: Да ли зна датум кад је тај човек рањен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате кад је то било?

СВЕДОК РАДАК САША: Нажалост не знам и ја сам тај дан пар стотина метара напољу заједно. Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чак ни по томе не можете да знате?

СВЕДОК РАДАК САША: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исти тај дан сте и Ви рањени?

СВЕДОК РАДАК САША: Да, пар стотинак метара напред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, не знате који је то дан?

СВЕДОК РАДАК САША: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још нешто да кажете господине Радак пошто даљих питања за Вас нема?

Сведок нема ништа више да изјави. Даљих питања сведоку нема.

Хвала лепо можете ићи. Наставићемо, дакле сутра у 11 сати, а не у пола 10. Уколико нам дође овај сведок Карловић, ако не онда ћемо радити. Иначе, план је ја не знам неке колеге су ме питали овако како смо се сретали који је план рана. План је рада да одлучимо, да донесемо одлуку о свим оним предлозима који су били у току овог поступка. Одабрали смо из оног мора фотографија са есхумација, са обдукција, одабрали смо неке онако, неких стотинак 150 тих фотографија чисто репрезентативно све на исту тему. Значи да вршимо и доказе те врсте, да читамо неке исказе из поступка истраге и пред војним судом пре свега мислим на вуковарску тројку, они сусаслушани били својевремено пред војним судом. Одбили су да сведоче, као што знате оно у јануару месецу овде и тако. У принципу то је неки план.

Господин Шошић би желио прво па онда Вујовић. Само кратко молим вас ја видим Шошићу Ви сте нешто лоше. Господине Шошићу укључите.

ОПТ. ШОШИЋ ЂОРЂЕ: Ја сам се Вама писмено обратио. Обратио сам се и овом Важићу шта је председник већа, шта је он. Тражио сам да будем смештен негде 10-ак дана пошто има 68 дана паузе. Од тога вајде није било. Водили ме на ВМА да ми измере притисак и ЕКГ. Други пут кад ми је било тешко одвели ме опет, ставили ми неку течност и опет ми радили овај ултра звук и исто оно што су ми рекли у Каменици – преживео си инфаркт и сад се појавила и нека масноћа тамо угрувана у крви и да мора да заседа конзилијум лекара и да мора да се поново ради та картеризација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је. То су тражили господине Шошићу. То су и од мене написмено тражили, одобрење сагласност. Ја сам рекао и Вама и увек лекарима никаквих проблема нема што се нас тиче. Све што треба да се преузме по питању вашег здравља свих вас биће предузето. Што се тиче овог председника већа, значи

одобрење у том смислу се има на бланко уколико то затраже лекари. Према томе, уколико је данас господине Шошићу, лекари у затворској болници ће добити моје одобрење и сагласност да се према Вама предузму мере које су они предложили.

ОПТ. ШОШИЋ ЂОРЂЕ: Не могу људи више, умирем на ногама. Шта чекате да умрем па онда да ме пошаљете. Опет кажу треба паре 400.000 ће тамо да их кошта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала господине Шошићу. Ево чули сте.

ОПТ. ШОШИЋ ЂОРЂЕ: Па кад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Шошићу, немојте сад да ме питате када ћу ја отићи негде у болницу, шта ће ми тамо радити, за те ствари ме немојте питати. Ја ћу одобрити, ја дајем сагласност да се према Вама предузимају одговарајуће лекарске мере. Кад ће то бити ја то не знам. То ће лекари да одлуче. Немојте да се убеђујемо молим Вас рекао сам, објаснио сам. Хвала лепо вратите се назад.

ОПТ. ШОШИЋ ЂОРЂЕ: Ево опет сам добио два лека да примам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта хоћете да Вам ја одлучим које лекове да пијете, које да не пијете. Па немојте тако.

ОПТ. ШОШИЋ ЂОРЂЕ: Не, него не добијам, они кажу да тамо немају, а ја немам. Нисам понео од куће то. Зашто ми се не дају лекови. Значи оно што тврдим пре годину и по дана да покушавате да ме убијете то је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, проверићемо. Немојте господине Шошићу ову говорницу да злоупотребите у смислу да изнесете неке оптужбе на рачун лекара, на рачун неког њиховог несавесног рада, а ја после проверим и установим да то није тачно.

ОПТ. ШОШИЋ ЂОРЂЕ: Шта није тачно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем, опрезно говорите у том смислу. Водите рачуна, говорите опрезно. Немојте да се после успостави.

ОПТ. ШОШИЋ ЂОРЂЕ: Ви мене шаљете код лекара због вас и због лекара. Ја треба да имам докуменат да сам био тамо да видим шта ми је. Ја не знам шта ми је. Закрчење крвних судова, трећи записак, не знам ово и оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо Вас. Хвала лепо.

ОПТ. ШОШИЋ ЂОРЂЕ: Ја не могу да стојим на ногама. Једва сам дошао данас. Ја нећу да ово прекидам, али ја стварно људи више овако не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су предложили господине Шошићу и Ви то знате, видим да Ви то знате, они су предложили да се према Вама предузму неке хоспиталне мере типа ВМА итд. Ја ћу то одобрити. Када ће то бити, не знам.

ОПТ. ШОШИЋ ЂОРЂЕ: Ви сте и прошли пут исто су ми радили ово. После 8 дана сам добио лек, после 8 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Проверићемо господине Шошићу. Претпостављам да господин Вујовић нема ових проблема, али оних других дигиталних можда?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Добар дан. Немам дигиталних проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите господине Вујовићу?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: У вези штампача Ви сте ми одобрени, али ја нисам знао зато што нисам добио други примерак кад сам добио штампач, пошто ми се не даје први пут ни други пут. Да ли би могли сутра да ми донесу штампач да ја ово добијем, пошто сте ми дали уз лап-топ и одобрење за штампач, а стварно нисам знао зато сам Вам писао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам како то технички извести да Ви имате штампач тамо?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Оставићу ја тамо код надзорника, па само кад треба нешто одштампати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ми проверимо како то може да се уради јер Ви имате лаптоп без каблова итд. може пошто има батерију.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Не, код њих стоји штампач, не стоји код мене. Разумете. Није проблем уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па у том смислу да Вам се одобри?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да, па то нека стоји код њих, онда кад мени треба ја само да одштампам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видећемо да ли је то тамо технички.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Па исто као са лаптопом. Неће ту бити проблема. Зато питам да ли могу сутра да донесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морам проверити са њима да видимо да ли је то тако технички могуће. У реду?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Само бих Вас још молио. Пошто нисам стварно стигао извршити увид у списе јел брдо тамо има од осмог месеца прошле године, али добро небитно. Да ли могу после овог главног претреса кад заврше смо да добијем опет увид у списе једно два дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, наравно.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате како то изгледа и.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да, знам па ја сам у петак почео али нисам стигао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам одобрио у том смислу. Видео сам ја Ваше писмо, ваше тражење. Ја сам одобрио наравно да Вам се омогући увид у списе на овај начин.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Ја ћу предложити сведоке, али то ћемо после, јел тако, кад се заврши. Предлог за сведоке, јел тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: И још само једно. Пошто смо добили ове слике од болнице, ја бих молио јавног тужиоца пошто мене ставља за команданта, ја не знам шта је ово стварно шта је ово, где је Овчара, хангари, претпостављам да је то Овчара, да ми објасни само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добили сте то. То ћемо наредних дана посматрати и те фотографије па ћемо то коментарисати успут. У реду?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: У реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сам хтео да вас обавестим још то је био првенствено доказни предлог господина Штрпца да затражимо од Хашког Трибунала онај извештај Комисије за хуманитарна питања која је својевремено формирали да ли Савет Безбедности Уједињених Нација, то је оно из 1992. године. Добили смо то. То је један јако обиман материјал. На Овчару се односи неких 30-ак или 40 страна. То смо – 50 не знам, то смо превели и умножили. Мислим да су то оптужени у петак већ добили, а колеге браниоци код Славице да узмете ваше примерке, односно да узму они који то нису добили. Видимо се сутра у 11 сати у овој судници.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА